ΟΜΙΛΙΑ ΑΠΟ ΤΟ Β.Β.C.

Πῶς ἔφθασε ἡ Ἑλλὰς στὴ σκοτεινὴ 7ετία

ΑΝΑΛΥΣΗ ΚΑΙ ΣΥΓΚΡΙΣΕΙΣ

ΛΟΝΔΙΝΟ. Τὸ Μπί—Μπί—Σί μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς συμπληρώσεως 10 χρόνων ἀπὸ τὴν 21η Ἀπριλίου 1967 μετέδωσε μελέτημα συνεργάτη του γιὰ τὶς στρατιωτικὲς δικτατορίες.

Στὸ μελέτημα, κατ' ἀρχὴν ἐκτίθεται μὲ δύο λόγια ἡ ἀναγκαιότητα τῆς ἀναφορᾶς στὰ ἱστορικὰ γεγονότα καὶ ὑπογραμμίζεται ἡ πρόθεση τοῦ σταθμοῦ νὰ δοθοῦν μερικὲς γενικὲς πληροφορίες γιὰ τὸ φαινόμενο τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ στρατοῦ στὴν πολιτική, νὰ θιγοῦν μερικὲς οὐσιαστικὲς πλευρές, νὰ γίνουν πολὺ γενικὲς συγκριτικὲς περιγραφὲς κυρίως στὸ χῶρο τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς «ποὺ μᾶς εἶναι ἀναμφισβήτητα πιὸ γνωστὸς ἀπὸ ἄλλους».

Τονίζεται στὴ συνέχεια ὅτι οἱ ὁποιεσδήποτε συγκρίσεις παρουσιάζαν φοβερὲς δυσκολίες γιατί: α) εἶναι γενικὲς καὶ στατικὲς β) κατὰ συνέπεια ἀγνοοῦν τὶς κυριώτερες συνθῆκες κάθε χώρας καὶ κυρίως τὸ εἶδος τῆς πολιτικῆς κρίσης καὶ τοὺς ὅρους διεξαγωγῆς τῆς πολιτικῆς πάλης, μέσα ἀναγκαῖο γιὰ τὴν ὀρθὴ τοποθέτηση τῶν στρατιωτικῶν ἐπεμβάσεων καὶ γ) δὲν ὑπάρχει γενικὴ συμφωνία γιὰ τὴν ἐπιλογὴ τῶν κριτηρίων ποὺ στὴ βάση τους δημιουργοῦν τὴν κρίση.

Παρὰ ταῦτα οἱ συγκρίσεις ἔχουν κάποιο βοηθητικὸ καὶ ἐνδεικτικὸ χαρακτῆρα καὶ εἶναι χρήσιμες.

Ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα ὁ συνεργάτης τοῦ Μπί—Μπί—Σί ἐπε τὰ ἑξῆς:

Σχετικὰ μὲ τὴν Ἑλλάδα ἐξετάζοντας τὶς συνθῆκες τοῦ πραξικοπήματος τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967 πρὶν ἀπὸ δέκα χρόνια, θὰ πρέπει ἀπαρχῆς νὰ ἀποκλείσουμε μερικὲς προσεγγίσεις:

1) Τὴν συνωμοτικὴ ἀντίληψη γιὰ τὴν ἱστορία. Ὄχι γιατὶ δὲν ὑπάρχουν ξένοι δάκτυλοι καὶ συνωμότες ἀλλὰ γιατὶ ὅλα αὐτὰ ποτὲ δὲν συμβαίνουν μέσα σ' ἕνα πολιτικὸ κενό.

2) Τὶς μονοδιάστατες ἐξηγήσεις ποὺ ἀναδεικνύουν κάποιο παράγοντα σὲ παντοδύναμη ἑρμηνευτικὴ ἀρχὴ εἴτε πρόκειται γιὰ τὶς οἰκονομικὲς συνθῆκες, εἴτε πρόκειται γιὰ τὸ χάρισμα ἢ τὴν παρουσία τοῦ ἡγέτη, καὶ

3) Τὸ συνονθύλευμα τῶν ἀπόψεων ποὺ καταφεύγουν στὰ ἐλαττώματα δήθεν τῆς φυλῆς καὶ τὰ ἄλλα ἠχηρὰ παρόμοια ποὺ συνοδεύουν κάθε εἴδους ἀπολογητὴ τῆς βίας καὶ τῆς πολιτικῆς καταπίεσης καὶ ποὺ συγχέουν τοὺς δημίους μὲ τὰ θύματά τους. Ἂν τίθετα γνώμη μας εἶναι ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ κατανοήσουμε τὸ πραξικόπημα χωρὶς τὴν μελέτη τῶν πολιτικῶν διαρθρώσεων τῆς χώρας μας τὴν ἱστορική της ἐξέλιξη καὶ ἰδιαίτερα χωρὶς τὴν συγκεκριμένη ἀνάλυση τῆς πολιτικῆς κρίσης τοῦ 1965—1967.

Σχετικὰ μὲ τὶς διαρθρώσεις ἡ Ἑλλάδα παρουσιάζει σημαντικὲς διαφορὲς ἀλλὰ καὶ ὁμοιότητες, μὲ ὡρισμένες χῶρες τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς ποὺ μπορεῖ ὅμως νὰ ἐπιδέχωνται διαφορετικὲς ἑρμηνεῖες καὶ νὰ ἠγάζουν ἀπὸ διαφορετικοὺς λόγους. Δὲν πρόκειται γιὰ μία καθυστερημένη χώρα μὲ τὰ τυπικὰ χαρακτηριστικά. Δὲν βρίσκει κανεὶς τὴν μαζικὴ ἐξαθλίωση στὶς μεγαλουπόλεις τὴν μεγάλη βρεφικὴ καὶ παιδικὴ θνησιμότητα, τὰ μεγάλα ποσοστὰ ἀραιοκατοικισμοῦ, τὶς πρωτόγονες συνθῆκες ὑγιεινῆς, τὴν ἔκταση τοῦ ὑποσιτισμοῦ, τὶς ἀνεργίες καὶ τὶς ὑποαπασχολήσεις. Οὔτε τὴν ἔντονη γεωγραφικὴ ἀπομόνωση πληθυσμιακῶν καὶ πολιτιστικῶν συνόλων, σὰν τοὺς Ἰνδιάνους τῶν ὑψιπέδων, τὰ τεράστια πολιτιστικὰ κάταρα τὴν μικρὴ κοινωνικὴ κινητικότητα, τὴν οἰκονομικὴ στασιμότητα, τὴν στήριξη τῆς οἰκονομίας σ' ἕνα προϊὸν ὅπως γιὰ παράδειγμα ὁ χαλκὸς στὴ Χιλὴ ποὺ ἀκόμα ἀντιπροσωπεύει τὸ 80% περίπου συνολλαγματικῶν ἐσόδων τῆς χώρας καὶ ἐπὶ πλέον οὔτε τὸ χαμηλότατο γενικὰ βιοτικὸ ἐπίπεδο τὴν κολοσσιαία ἀνισότητα στὴ κατανομὴ τοῦ εἰσοδήματος, τὴν συνεχῆ ὑπερχρέωση τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας στὸ ἐξωτερικό, χωρὶς ἄλλες διεξόδους, τὸν χρόνιο πληθωρισμὸ μὲ λίγα λόγια τὴν διαιώνιση καὶ τὴν ἀναπαραγωγὴ τῆς ἀνάπτυξης τῆς ὑπανάπτυξης.

Σχετικὲς λοιπὸν οἱ οἰκονομικὲς καὶ κοινωνικὲς διαφορές, ὅπως καὶ οἱ διαφορὲς στὶς δομὲς ἐξάρτησης καὶ γειτνίασης μὲ ἰσχυρὰ οἰκονομικὰ καὶ πολιτιστικὰ κέντρα.

Ἀνάλογες καὶ οἱ πολιτικὲς ἐπιπτώσεις. Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ τὰ κράτη τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς διαμορφώθηκαν ἱστορικὰ στὶς ἀρχὲς τοῦ περασμένου αἰῶνα μὲ τοὺς πολέμους τῆς ἀνεξαρτησίας κατὰ τῶν Ἱσπανῶν κατακτητῶν. Ἡ δημιουργία λαϊκῶν στρατῶν ἔπαιξε κυρίαρχο ρόλο στὴν ἔκβαση τοῦ ἀγῶνα καὶ τὴν μετέπειτα πορεία τῶν χωρῶν. Ὁ θεσμὸς τῆς μοναρχίας τοὺς εἶναι ἄγνωστος, οὔτε γνώρισαν πιεστικὰ ἐθνικὰ προβλήματα ἀνάλογα μὲ τὰ δικά μας, δὲν συμμετεῖχαν στοὺς δύο Παγκοσμιοὺς Πολέμους. Ἡ τελευταία σοβαρὴ πολεμικὴ σύρραξη ἔγινε ἀνάμεσα στὴ Χιλὴ καὶ στὸ Περοῦ τὸ 1879. Εἶναι σχεδὸν ἡ μόνιμη ἑστία ἐθνικῶν διενέξεων στὴν ἤπειρο μέχρι σήμερα. Ἂς προσθέσουμε ἐπίσης τὸ πρόβλημα τῆς γῆς. Ἀνύπαρκτο στὴν οὐσία στὴν σύγχρονη Ἑλλάδα Στὶς χῶρες ἐκεῖνες οἱ μεγάλες ἀτομικὲς ἰδιοκτησίες, οἱ ἀκτήμονες ἀγρότες, ἡ αὐτοσυντηρούμενη ἀγροτικὴ οἰκονομία.

Στὴν Ἑλλάδα ἡ ἀντοχὴ τῆς μικρῆς καὶ μεσαίας οἰκογενειακῆς ἀγροτικῆς ἐκμετάλλευσης καὶ ἡ ἀσφαλιστὴ δικλεῖδα τῆς μετανάστευσης.

Γυρίζουμε στὴν Ἑλλάδα πάλι. Ἀναμφισβήτητα καὶ πάλι στὴν περίοδο 1965—67 περίοδο ὀξύτατων πολιτικῶν ἀγώνων, παρατεταμένης πολιτικῆς κρίσης, κρίσης ἐξουσίας. Ἡ περίοδος αὐτὴ ἔθγαλε στὴν ἐπιφάνεια σὲ συμπυκνωμένη μορφὴ ὅλα τὰ κοινωνικὰ προβλήματα τῆς μετακατοχικῆς Ἑλλάδας καὶ πάνω ἀπ' ὅλα τὴν ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη γιὰ βαθειὲς δημοκρατικὲς μεταρρυθμίσεις στὸ κράτος καὶ τὴν κοινωνία. Ταυτόχρονα ἔκανε φανερὰ καὶ τὰ πολιτικὰ ἐμπόδια ποὺ ὀρθώνονταν μπροστὰ σ' αὐτὲς τὶς διεκδικήσεις.

Οἱ σχετικὲς διεργασίες εἶχαν ἀρχίσει βέβαια πιὸ νωρὶς καὶ ἐπιταχύνθηκαν μετὰ ἀπὸ τὶς ἀνώμαλες ἐκλογὲς τοῦ 1961 καὶ τοὺς φοιτητικοὺς ἀγῶνες γιὰ τὴν παιδεία καὶ τὴν δημοκρατία. Κορυφώθηκαν μὲ τὸν ἀνένδοτο ἀγῶνα καὶ τὴ δολοφονία τοῦ βουλευτὴ Γρηγόρη Λαμπράκη στὴ Θεσσαλονίκη τὸ 1963. Οἱ ἐκλογικὲς νίκες τῆς Ε.Κ., τοῦ 1963 καὶ στὶς 16 Φεβρουαρίου 1964, φάνηκαν ν' ἀνοίγουν νέες δυνατότητες καὶ προοπτικές. Δέν εἶναι τυχαῖο πὼς λίγο ἀργότερα ἡ διαμάχη τῶν ἀνακτόρων μὲ τὸν νόμιμο πρωθυπουργὸ Γ. Παπανδρέου εἶχε σὰν ἀντικείμενο τὸν ἔλεγχο τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τὸ κέντρο δηλαδὴ τῆς ἐξουσίας.

Ἂς θυμηθοῦμε τὴν ὑπόθεση ΑΣΠΙΔΑ καὶ τὸν Π. Γαρουφαλιὰ ποὺ ἀρνεῖται νὰ ἐγκαταλείψει τὸ ὑπουργεῖο Ἀμύνης. Ἀκολουθεῖ τὸ βασιλικὸ πραξικόπημα τῆς 15ης Ἰουλίου τοῦ 1955, ἡ ἀποπομπὴ τοῦ Γ. Παπανδρέου, ἡ διάσπαση τῆς Ἕνωσης Κέντρου, ἡ ἀποτυχία νὰ σχηματισθοῦν βιώσιμες κυβερνήσεις ἀπὸ τοὺς ἀποστάτες καὶ τελικὰ ἡ σχετικὴ σταθεροποίηση μὲ τὸν σχηματισμὸ τῆς κυβέρνησης Στεφανοπούλου. Ἔχουν προηγηθεῖ στὸ μεταξὺ ἔντονες λαϊκὲς κινητοποιήσεις καὶ σθεναρὴ ἀντίσταση ἀπὸ τὴν ἀντιπολίτευση. Μέχρι τὰ ἠμερώματα τῆς 21ης Ἀπριλίου ἔχουμε τὴν κυβέρνηση Ι. Παρασκευόπουλου καὶ τελικὰ τοῦ Παν. Κανελλόπουλου ποὺ ἀναλαμβάνει νὰ ὁδηγήσει τὴ χώρα σὲ ἐκλογὲς ποὺ προκυρήχθηκαν γιὰ τὶς 28 Μαΐου. Ἡ διαδικασία ἀνακόπηκε ἀπὸ τὶς ἐρπύστριες τῶν τάνκς ποὺ στραγγάλισαν τὴν Ἀθήνα τὴν νύχτα τῆς 20ῆς πρὸς τὴν 21η Ἀπριλίου 1967.

Στὴ σύντομη αὐτὴ χρονικὴ διαδρομὴ συσσωρεύονται πραγματικὰ τεράστια προβλήματα γύρω ἀπὸ τὸ Ζήτημα. Ποιὸς κυβερνᾶ τὸν τόπο; Χαρακτηριστικὰ τῆς περιόδου αὐτῆς εἶναι:

Ἡ ἀρχικὴ ἄνοδος ἀλλὰ καὶ ἡ βαθμιαία ἀποδυνάμωση τῶν λαϊκῶν κινητοποιήσεων συνοδευόμενη ἀπὸ τὴν ἀντίστοιχη αὔξηση τῶν καταπιεστικῶν μέτρων. Ἡ ἐκκαθάριση τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ. Ἡ ριζοσπαστικοποίηση τῆς ἀριστερῆς πτέρυγας τῆς Ἕνωσης Κέντρου. Ἡ πολιτικοποίηση σὲ ἔντονο βαθμὸ τῶν νέων μικροαστικῶν στρωμάτων τῶν πόλεων. Ἡ κινητοποίηση τῶν ἀγροτῶν καὶ ἀπαρχὴ σύναψης στὴ βάση κοινωνικῶν συμμαχιῶν. Ἀλλὰ ταυτόχρονα καὶ παράλληλα ἀναδείχθηκε ἡ ἀδυναμία τῶν κομμάτων τῆς ἀντιπολίτευσης νὰ δώσουν βιώσιμη δημοκρατικὴ προοπτικὴ στὰ κινήματα αὐτὰ καὶ νὰ σταθμίσουν ἔγκαιρα τὰ ἀδιέξοδα ποὺ εἶχαν δημιουργηθεῖ. Λίγο ἀργότερα ἀπέτυχαν καὶ πάλι νὰ δημιουργήσουν τοὺς ἀναγκαίους πολιτικοὺς ὅρους γιὰ μιὰ συνεννόηση μὲ ὅλες τὶς δυνάμεις ποὺ φανερὰ ἀντιτίθενταν στὶς δικτατορικὲς λύσεις. Ὅ,τι ἔγινε—ἔγινε πολὺ ἀργὰ γιὰ νὰ σταματήσει τὸ πραξικόπημα.

Τὸ κῦρος τῶν κοινοβουλευτικῶν θεσμῶν εἶχε στὸ μεταξὺ καταρρακωθεῖ ἀπὸ τὶς ἀλλεπάλληλες βασιλικὲς ἐπεμβάσεις καὶ ἦταν κοινὴ διαπίστωση ὅτι εἶχαν καταργηθεῖ σὰν κέντρα οὐσιαστικῶν ἀποφάσεων καὶ διακανονισμοῦ τῶν ἀντιθέσεων πολιτικοῦ ἀνταγωνισμοῦ.

Ἦταν φανερὸ πὼς ἡ σφοδρότητα τῶν πολιτικῶν συγκρούσεων δημιούργησε τέτοιους συσχετισμοὺς δυνάμεων ποὺ ἦταν ἀδύνατο πλέον γιὰ τὰ κατεστημένα συμφέροντα νὰ βροῦν βιώσιμες λύσεις μέσα ἀπὸ τοὺς ὑπάρχοντες θεσμοὺς καὶ τὸν σεβασμὸ τῶν κανόνων τοῦ παιχνιδιοῦ. Καὶ ἦταν ἀκόμα πιὸ φανερὸ σ' ὅλους πὼς ὁποιαδήποτε καὶ ἂν ἦταν τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν τὸ μέλλον αὐτῶν τῶν συμφερόντων κάθε ἄλλο παρὰ ἐξασφαλισμένο ἦταν.

Τὸ πραξικόπημα τῆς 21ης Ἀπριλίου παρουσίασε ὡρισμένες ἰδιαίτερες πλευρὲς ἀναφορικὰ μὲ τὶς προηγούμενες στρατιωτικὲς ἐπεμβάσεις στὴν Ἑλλάδα. Ἀπὸ τὸ Γουδὶ τὸ 1909 μέχρι τὴ φασιστικὴ δικτατορία τοῦ 1936:

Πρῶτο, γιὰ πρώτη φορὰ οἱ στρατιωτικοὶ δροῦν αὐτόνομα στὴν ἐσωτερικὴ πολιτικὴ σκηνὴ χωρὶς τὴ διαμεσολάβηση πολιτικῶν κομμάτων, τὰ ὁποῖα καὶ καταργοῦν λίγο ἀργότερα.

Δεύτερο ἡ κίνηση προέρχεται ἀπὸ τὴ μεσαία καὶ κατώτερη ἀστικὴ λέχωση τοῦ Στρατοῦ.

Τρίτο, ἐκμεταλλεύονται ἄριστα τὶς πολιτικὲς συνθῆκες. Ἀκινητοποιοῦν καὶ οὐδετεροποιοῦν στὴν ἀρχὴ σημαντικοὺς ἀντιπάλους καὶ τοὺς προσεταιρίζονται ἀργότερα μὲ συμβιβασμοὺς ἀπὸ θέση ἰσχύος. Κτυποῦν αἰφνιδιαστικά, γρήγορα καὶ ἀποτελεσματικά, παραλύοντας ὅλο τὸν κεντρικὸ κρατικὸ μηχανισμὸ καὶ τὰ κυβερνητικὰ νευραλγικὰ κέντρα. Καὶ τέλος παραλύουν κάθε διάθεση ἢ ἀπόπειρα λαϊκῶν ἀντιδράσεων.

Μπήκαμε ἔτσι στὸ σκοτεινὸ τοῦννελ τῆς ἑπταετίας τῶν Παπαδόπουλου — Ἰωαννίδη.

ΠΟΙΟΤΗΤΑ καὶ ΚΑΛΕΣ ΤΙΜΕΣ θὰ εὕρετε δι' ὅλα τὰ ΣΧΟΛΙΚΑ ΣΑΣ ΕΙΔΗ ΜΟΝΟΝ στὰ ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΧΑΡ. & Ι. ΚΑΓΙΑΦΑΣ

Ἑρμοῦ 14—Αἰόλου 68

ΠΑΤΡΑΙ —ΑΘΗΝΑΙ

Ἡ Ἀγουλινίτσα καὶ τὸ Λεσίνι σὲ καλλιεργητὲς

ΓΙΑ ΠΛΗΡΗ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ

ΑΘΗΝΑΙ. Προωθοῦνται ἐντατικὰ οἱ ἐργασίες γιὰ τὴν ὁρθολογικὴ ἐκμετάλλευση τῶν γαιῶν καὶ ὀργάνωση τῶν γεωργικῶν ἐκμεταλλεύσεων ποὺ θὰ συγκροτηθοῦν στὰ κρατικὰ ἀγροκτήματα Ἀγουλινίτσας καὶ Λεσινίου στὰ πλαίσια τῆς ἐξαγγελθείσης ἤδη ἀποφάσεως γιὰ τὴν διανομὴ τούτων στοὺς ἰδίους τοὺς ἀγρότες καὶ τὶς οἰκογένειές τους. Σχετικὰ μὲ τὴν πορεία τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν ἔκαμε ἀνακοινώσεις ὁ ὑπουργὸς Γεωργίας κ. Γιάννης Μποῦτος οἱ ὁποῖες ἔχουν ὡς ἀκολούθως:

«Ἀποτελεῖ παγία κυβερνητικὴ πολιτικὴ τὴν ὁποία ἐξήγγειλε ὁ ἴδιος ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Καραμανλῆς, ἡ ἑλληνικὴ γῆ νὰ περιέλθη στοὺς ἰδίους τοὺς ἀγρότες καὶ τὶς οἰκογένειές τους. Στὰ πλαίσια, λοιπὸν τῆς πολιτικῆς αὐτῆς τὰ κρατικὰ ἀγροκτήματα Ἀγουλινίτσας καὶ Λεσινίου ἀποδόθηκαν ἀπὸ τώρα πρὸς καλλιέργεια καὶ ἐκμετάλλευση τοὺς ἰδίους τοὺς ἀγρότες τῆς περιοχῆς.

Συγκεκριμένα ἀποφασίσθηκε γιὰ τὴν φετεινὴ χρονιὰ ἡ ἐνοικίαση ἑνὸς μεγάλου μέρους τῶν περιοχῶν αὐτῶν σὲ γεωργοὺς—αὐτοκαλλιεργητὰς γιὰ νὰ τὶς καλλιεργήσουν μὲ τὴν συνεχῆ βοήθεια καὶ ἐπίβλεψη τῶν ἀρμοδίων Ὑπηρεσιῶν.

Ἡ ὅλη ἐργασία βρίσκεται κατὼ ἀπὸ τὴν καθοδήγηση μιᾶς Ἐπιτροπῆς ποὺ ἀποτελέσθηκε ἀπὸ ἐκπροσώπους τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, τοῦ Ὀργανισμοῦ Βάμβακος, τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, τῆς ΠΑΣΕΓΕΣ καὶ τοῦ Γεωτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου. Σὲ περιφερειακὸ ἐπίπεδο ἡ ἴδια ἐργασία παρακολουθεῖται καὶ κατευθύνεται ἀπὸ 14 γεωπόνους ποὺ συγκροτήθηκαν σὲ δύο ὁμάδες ἐργασίας.

Συγκεκριμένα, ἀφοῦ μελετήθηκε ἡ σημερινὴ κατάσταση τῶν περιοχῶν αὐτῶν καθορίσθηκε τὸ εἶδος καὶ ὁ τρόπος τῶν καλλιεργειῶν ποὺ θὰ γίνουν στὴν περιοχή. Ἡ προετοιμασία τοῦ ἐδάφους ἔγινε ἀπὸ τὸ φθινόπωρο μὲ τὴν ψρυντίδα τῆς ὑπηρεσίας, γιατὶ δὲν εἶχε γίνη ἀκόμη ἡ ἐπιλογὴ τῶν γεωργῶν ποὺ θὰ ἐνοικιάσουν καὶ καλλιεργήσουν τὶς ἐκτάσεις αὐτές. Ἀκολούθησε ἡ ἐνημέρωση τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου τῶν περιοχῶν αὐτῶν καὶ ἡ ὑποβολὴ αἰτήσεων γιὰ ἐνοικίαση. Τελικὰ διαλέχθηκαν γεωργοὶ ποὺ συγκέντρωναν τὶς καλύτερες προϋποθέσεις γιὰ συστηματικὴ ὀργάνωση τῆς γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν γαιῶν αὐτῶν, δηλ. γεωργοὶ — καλλιεργητές, μόνιμοι κάτοικοι τῶν γύρω χωριῶν ὄχι πολὺ μεγάλης ἡλικίας (κάτω τῶν 55 ἐτῶν) μὲ δάθεση νὰ συνεργασθοῦν μὲ τὶς ἁρμόδιες Ὑπηρεσίες. Οἱ γεωργοὶ αὐτοί, 807 συνολικά, ὀργανώθηκαν σὲ 171 ὁμάδες ἀπὸ 3—6 καλλιεργητὲς ἡ κάθε μία, οἱ ὁποῖες θὰ καλλιεργήσουν τὶς ἐκτάσεις μὲ κοινὴ χρήση ὁρισμένων μεγάλων μηχανημάτων (βαμβακοσυλλεκτικὰ κλπ). Ὀργανώθηκαν ἐπίσης καὶ δύο ὁμάδες κοινῆς καλλιεργείας τῶν 15 γεωργῶν σὲ συνεταιρικὸ τύπο μὲ τὸν σκοπὸ νὰ ἐνημερωθοῦν οἱ καλλιεργητὲς καὶ σ' αὐτὸν τὸν τύπο συνεργασίας. Στὴν συνέχεια ἔγινε ἡ κλήρωση τῶν ἀγροτεμαχίων 30 —50 στρεμμάτων, καὶ ἡ ἐγκατάσταση τῶν γεωργῶν σὲ ἑνιαῖες ἐκτάσεις γιὰ τὶς ἀνοιξιάτικες καλλιέργειες τοῦ 1977 (ἀραβόσιτος, βαμβάκι, μπουστανικὰ κλπ). Ἤδη οἱ προετοιμασίες γιὰ τὴν σπορὰ ἔχουν σχεδὸν τελειώσει ἐνῷ ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ ἄρχισε ἡ ἐκπαίδευση τῶν γεωργῶν σὲ θέματα καλλιεργειας, ὀργανώσεως τῆς γεωργικῆς τους ἐκμεταλλεύσεως, τηρήσεως λογαριασμῶν κλπ.

Παράλληλα, ὑπολογίζεται ὅτι μέχρι τέλος Μαΐου θὰ ἔχουν ἀποπερατωθῆ τὰ στραγγιστικὰ καὶ ἀρδευτικὰ ἔργα ὥστε νὰ μποροῦν νὰ ἐγκατασταθοῦν ποτιστικὲς καλλιέργειες σὲ 37.000 στρέμματα στὸ Λεσίνι καὶ τὴν Ἀγουλινίτσα, δηλαδὴ στὸ σύνολο τῶν ἐκτάσεων ποὺ θὰ διατεθοῦν ἐφέτος.

Γιὰ τὴν διάθεση γαιῶν Λεσινίου καὶ Ἀγουλινίτσας ἡ Διεύθυνση Ἐγγείου Ἰδιοκτησίας ἐπεξεργάζεται νομοσχέδιο τὸ ὁποῖο ἀποβλέπει στὴν ὁριστικὴ διανομὴ τῶν ἀποστραγγισθεισῶν γαιῶν τοῦ Δημόσιου σὲ πραγματικοὺς καὶ μὲ ἀποδοχὴ ἀγρότες νὰ τὴν δημιουργία βιωσίμων καὶ ἐξασφαλισμένης διαδοχῆς γεωργικῶν ἐκμεταλλεύσεων.

Αἰσθητικὴ καὶ ποιοτικὴ βελτίωση χειροτεχνημάτων

ΑΘΗΝΑΙ. Στὰ πλαίσια τοῦ προγράμματος δράσεως τοῦ Ἐθνικοῦ Ὀργανισμοῦ Ἑλληνικῆς Χειροτεχνίας, οἱ ἁρμόδιες ὑπηρεσίες του ἀναπτύσσουν νέα ἤδη πρωτοβουλία, μὲ στόχο, βασικὰ μέν, τὴ βελτίωση, ποιοτικὴ καὶ αἰσθητική, τῶν συνήθων προϊόντων χειροτεχνίας καὶ λαϊκῆς τέχνης, ἐπίσης δὲ καὶ τὴν παραγωγὴ μαζικὰ ἐντελῶς νέων εἰδῶν, τόσο πρακτικῆς χρήσεως ὅσο καὶ διακοσμητικοῦ σκοποῦ, ἔτσι, ὥστε καὶ τὸ εὐρύτερο κοινὸν νὰ εἶναι σὲ θέση ν' ἀποκτήσῃ χειροτεχνικὰ καὶ συναφῆ εἴδη καλλιτεχνικῆς στάθμης καὶ προσιτὰ στὶς οἰκονομικὲς δυνατότητές του.

Ἡ προσπάθεια ἀσκεῖται στὰ πειραματικὰ ἐργαστήρια τοῦ Ὀργανισμοῦ Χειροτεχνίας, μὲ τὴ συνεργασία καὶ προσδευτικῶν παραγωγῶν, ποὺ ἐναλλάσσονται ἑκάστοτε, ἀφορᾶ δέ, σὲ πρώτη φάση, σὲ εἴδη ὑφαντικῆς (ταπισερί, χαλιά, «ρία» κ.ἀ.), ξυλοτεχνίας καὶ ἐπίπλου, ἐπίσης καὶ σὲ λειτουργικὰ ἢ διακοσμητικὰ προϊόντα ἀπὸ γυαλί, μέταλλα καὶ διάφορες ὑρυκτὲς ὕλες, μὲ ἐξειλιγμένη τὴ μορφολογία τῆς λαϊκῆς τέχνης καὶ νεότροπα σχέδια, χρώματα κ.λ.

Πρέπει σχετικὰ νὰ σημειωθῆ ὅτι ἡ προσπάθεια αὐτὴ τοῦ Ε.Ο.Ε.Χ. προωθεῖται καὶ σὲ περιφερειακὸ ἐπίπεδο, σὲ κέντρα χειροτεχνικῆς δραστηριότητας κατὰ τὶς περιοχὲς Κρήτης, Βόλου, Ἀρκαδίας καὶ Ἀχαΐας, μὲ προοπτικὴ νὰ ἐπεκταθῆ ἀκόλουθα καὶ σὲ ἄλλα μέρη τῆς Χώρας.

Γιὰ νὰ προβάλη τὰ ἀποτελέσματα ἀπὸ τὴν ὡς τώρα ἐφαρμογὴ τοῦ εἰδικοῦ αὐτοῦ προγράμματος τοῦ καὶ νὰ διαπιστώσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν παραγωγῶν καὶ ἐμπόρων, καθὼς καὶ τοῦ ἀγοραστικοῦ κοινοῦ γενικώτερα, γιὰ τὰ νέα αὐτὰ καὶ βελτιωμένα, τεχνικὰ καὶ ποιοτικά, χειροτεχνικὰ εἴδη, ὁ Ὀργανισμὸς Χειροτεχνίας θὰ ὀργανώσῃ εἰδικὴν ἔκθεση—παρουσίαση τῶν ἐπιτευγμάτων, στὸ 6' δεκαήμερο τοῦ Μαΐου, στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τοῦ μεγάρου του.

Πολιτικὸ θέμα τὸ λαθρεμπόριο τῶν ναρκωτικῶν

ΜΠΑΝΓΚΟΓΚ. Αἱ διεθνεῖς ὑπηρεσίαι διώξεως τῶν ναρκωτικῶν ἀνησυχοῦν διὰ τὴν αὐξανομένην ἀνάμιξιν τῶν κομμουνιστῶν τῆς Ἀσίας εἰς τὸ λαθρεμπόριον τῶν ναρκωτικῶν.

Ἡ Βόρειος Κορέα, ἡ Κίνα, τὸ Λάος καὶ αἱ 12.000 τῶν κομμουνιστῶν ἀνταρτῶν τῆς Βιρμανίας φέρονται ἀνεμεμιγμένοι εἰς ἕνα ὡρισμένον βαθμὸν εἰς τὴν διεχέτευσιν ναρκωτικῶν ἐκ τοῦ «Χρυσοῦ Τριγώνου» εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς Ἀσίας, τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Βορείου Ἀμερικῆς.

Τὸ θέμα εἶναι τόσον εὐαίσθητον, ὥστε καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ Εὐρωπαῖοι καὶ Ἀσιάται ἀστυνομικοί, οἱ ὁποῖοι συζητοῦν ἄνευ δισταγμοῦ περὶ τῶν συμμοριῶν ἐμπορίας ναρκωτικῶν, ἀρνοῦνται νὰ παράσχουν ἐπισήμους πληροφορίας ἐπὶ τοῦ θέματος, λέγοντες ὅτι «εἶναι τόσον πολὺ πολιτικόν, ὥστε δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συζητῆται»

Διεθνεῖς πηγαί, ὅμως, εἰς τὸ Μπανγκόκ, καὶ ἀλλαχοῦ, δίδουν τὴν κατωτέρω εἰκόνα τῆς ἀναμίξεως τῶν κομμουνιστῶν εἰς τὸ ἐμπόριον τῆς ἡρωΐνης καὶ τοῦ ὀπίου:

1) Τὸ Λάος ἔχει συγκεντρώσει εἰς τὸ Βιεντὰμ περὶ τοὺς 30 τόνους ὀπίου εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς τέως Ἀμερικανικῆς Ὑπηρεσίας Διεθνοῦς Ἀναπτύξεως. Εἰς τὰς φρουρουμένας πύλας τοῦ ἄλλοτε Ἀμερικανικοῦ κτιρίου ὑπάρχουν, τώρα, ἐπιγραφαὶ δηλοῦσαι ὅτι, εἶναι τὸ «γραφεῖον τοῦ πρωθυπουργοῦ», ἐνῶ εἶναι γνωστὸν ὅτι τὸ πρωθυπουργικὸν γραφεῖον εὑρίσκεται ἀλλαχοῦ.

2) Πράκτορες τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος τῆς Βιρμανίας καλλιεργοῦν παπαρούνας ὀπίου, διατηροῦν ἐργαστήρια διϋλίσεως ἡρωΐνης καὶ παρέχουν φρουροὺς διὰ τὰς ἀποστολὰς ὀπίου καὶ ἡρωΐνης.

3) Προσφάτως, ἡ Κίνα ἐδέχθη νὰ παράσχῃ τὴν Κινεζικὴν ἰθαγένειαν εἰς τρεῖς τουλάχιστον Σινο-Ταϊλανδοὺς ἐμπόρους ναρκωτικῶν οἱ ὁποῖοι καταλέγονται μεταξὺ τῶν «καταζητουμένων» τῆς Διεθνοῦς Ἀστυνομίας. Ἡ χορήγησις τῆς ἰθαγενείας ἐγένετο μέσω τῆς κινεζικῆς πρεσβείας τοῦ Βιεντάμ

4) Ὁ πρέσβυς τῆς Βορείου Κορέας εἰς τὸ Βιεντιάνε καὶ ἄλλοι πράκτορες τῆς Βορείου Κορέας συγκεντρώνουν ὄπιον, μορφίνην καὶ ἡρωΐνην ἐκ τοῦ «Χρυσοῦ Τριγώνου» διὰ τὸ ἰδικόν των σύστημα διανομῆς.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι οἱ Βορειοκορεάται χρησιμοποιοῦν διὰ τὴν μεταφορὰν ναρκωτικῶν εἰς τὴν Εὐρώπην τοὺς διπλωματικοὺς σάκκους καὶ τὰς ἀποσκευὰς τῶν διπλωματῶν των. Ἄνδρες τῆς ἀντικατασκοπείας λέγουν ὅτι ἄλλοτε ὡς κέντρον διανομῆς τῶν ναρκωτικῶν ἐχρησιμοποιεῖτο ἡ Μόσχα, ὅταν ὅμως οἱ Ρῶσσοι τὸ ἀνεκάλυψαν, προσεπάθησαν νὰ σταματήσουν τὴν λαθρεμπορίαν.

Ἔκτοτε, πολλοὶ Βορειοκορεάται διπλωμάται ἀπηλάθησαν ἐκ τῶν χωρῶν τῆς Δυτικῆς καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης, ὡς καὶ ἐκ τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, δι' ἀνάμιξιν εἰς λαθρεμπόριον ναρκωτικῶν, σιγαρέττων καὶ οἰνοπνευματωδῶν. Τὰ ἔσοδα ἐκ τῶν κερδῶν αὐτῶν διετίθεντο διὰ τὴν συντήρησιν τῶν Κορεατικῶν πρεσβειῶν καὶ διὰ τὴν πληρωμὴν πολιτικῶν διαφημίσεων εἰς Εὐρωπαϊκὰς καὶ Ἀμερικανικὰς ἐφημερίδας.

Ὁ μιμητισμὸς ὑποβοηθεῖ στὴν ἔκλυση τῶν ἠθῶν

ΠΡΟΣ ΕΞΩΦΥΣΙ